

Barraca codi 11914

Granera

Ubicació

Comarca:	Moianès
Lloc/Adreça:	Torrent de l'Estevenell
Emplaçament	Al marge sud del camí que creua el torrent de la Font de Buc cap a llevant, en paral·lel al torrent
Alçada:	623m

Coordenades:

Latitud:	41.72433
Longitud:	2.04521
UTM Est (X):	420586
UTM Nord (Y):	4619610

Classificació

Número de fitxa	08095-276
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XIX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Enderroc important de la part davantera.
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08094A00200031
Fitxes associades:	
Barraca codi 11889	
Autoria de la fitxa	Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa:	dt., 21/05/2019 - 02:00

Descripció

Barraca de pedra seca del tipus terrera, integrada en un dels marges de pedra seca de la zona i orientada al sud-oest. La seva planta és circular i presenta un elevat grau d'enderroc que afecta la coberta i tota la part davantera de l'estructura, incloent-hi el portal d'accés. Les lloses de la cúpula són aterrades al seu interior. No ha estat restaurada i està molt afectada per l'abundant vegetació de la zona, que també fa difícil el seu accés.

Observacions:

Les dades han estat extretes de l'espai web Wikipedra.

Història

A Granera, majoritàriament, les barraques de pedra seca estan relacionades amb el món del vi i el cultiu de la vinya. De fet, la vinya va ser una de les principals activitats agràries fins a finals del segle XIX, en consonància amb tot el territori de la Catalunya central. En general, cada família tenia la seva vinya donat que el relleu muntanyós i emboscats del terme, traduït en un sòl sec, pedregós i inclinat, afavoria el seu cultiu. Dins del terme municipal, una de cada tres hectàrees conreades estaven dedicades a aquest tipus de cultiu. I alhora, amb l'arribada de la fil·loxera a França i els estralls que va causar, la plantació de ceps va augmentar. La conseqüència fou un increment importantíssim de la població granerina durant la segona meitat del segle XIX. Les barraques eren utilitzades per dormir, guardar les eines o aixoplugar-s'hi en cas de mal temps. Normalment, la pedra utilitzada era extreta de l'arrabassament dels camps i de la construcció dels camins que portaven fins als cultius.

Bibliografia

NAVINÉS, Jordi (2011). "Les tines de vi de Granera". La Granària, 28, p. 23-29.
[Http://wikipedra.catpaisatge.net/](http://wikipedra.catpaisatge.net/) (Consulta: 20-05-2019).

